

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)
Iranian Writers Association
(in Exile)

از مبارزه زنان، نویسندگان، کارگران و دانشجویان آزادی خواه پشتیبانی کنیم!

در بیست و دوم خرداد سالروز حرکت اعتراضی زنان کشورمان علیه تبعیض و نابرابری در حکومت اسلامی، بار دیگر زنان مورد ضرب و شتم مامورین امنیتی قرار گرفتند و تنی چند نیز دستگیر شدند. ۲۲ خرداد روزیست که طی سی سال حکومت سیاه اسلامی، فراوان داشته ایم و هم اینک نیز چنین روزی را هر روز در کوچه و خیابان هر جای ایران شاهدیم.

اگر دیروز حاکمان اسلامی، به بهانه جنگ و انقلاب فرهنگی و...، زنان، کارگران، دانشجویان، نویسندگان، روزنامه نگاران و هنرمندان مترقی کشور ما را کوردلانه سرکوب می کردند و به سانسور، ترور، زندان و شکنجه، اعدام و سنگسار می پرداختند، امروز نیز با بهانه های واهی و بحران آفرینی های فاجعه بار و لاپوشانی ناتوانی های خود، در حل ساده ترین معضل اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی، حتی کوچک ترین انتقاد و صدای اعتراض را بر نمی تابند و هر اعتراض و انتقادی را با سرکوب و زندان پاسخ می دهند. چنین سیاست هایی قبل از هر مساله ای ناتوانی و ضعف حکومت را به نمایش می گذارد.

اما با وجود همه این سرکوب ها و بی حقوقی ها، دانشجویان دانشگاه ها، کارگران کارخانه ها و زنان آزاده کشورمان حقوق انسانی خویش را پیگیرانه تر از همیشه می جویند. هیچ گاه آزادی تا به این حد خواست فوری و همگانی جامعه ما نبوده است.

واقعیت این است که از زمان به قدرت رسیدن حکومت اسلامی، اکثریت مردم ایران از زن و مرد، پیر و جوان و از هر طبقه و لایه اجتماعی مرحله به مرحله هرآنچه که از پیش بدست آورده بودند، از دست داده اند.

اساس حکومت اسلامی بر پایه شرع و عرف اسلامی و قوانین برخاسته از آن است و ریشه همه بی حقوقی ها و سرکوب ها و نابرابری ها و بیداد ناشی از ماهیت بنیادی این حکومت ستمگر و استثمارگر است. این که بخواهیم سرنوشت خود و جامعه مان را به دست خویش رقم بزنیم باید باید کلیت این حکومت جانی را در کلیه عرصه های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی زیر سنوال ببریم.

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)، ضمن گرامی داشت هر روز از مبارزه زنان، کارگران، دانشجویان، نویسندگان و روزنامه نگاران و همه آنانی که همگام و همراه آزادی خواهان فریاد دادخواهی شان بلند است، بر این باور پای می فشارد که چشم داشت از حاکمیتی خرافه ای و روان پریش با تفکری نامنطبق با روزگار کنون، که حقوق انسانی را محترم شمرده و آزادی های اساسی جامعه انسانی امروز را رعایت کند، چشم داشتی بیهوده و عبث است. از همین نگاه معتقدیم که با مبارزه ای پیگیر و هدفمند و همبستگی جنبش های اجتماعی آزادی خواه و برابری طلب است که می توانیم حقوق انسانی خود را بستانیم و اساس حکومتی بر پایه آراء آزادانه مردم شالوده ریزی کنیم.

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)، دفاع از آزادی بیان و اندیشه و مبارزه با سانسور را جدا از مبارزه با ستم و استثمار و استبداد حکومت اسلامی حاکم بر جامعه مان نمی داند. و بر همین اساس نیز با پشتیبانی از مبارزه و خواست های آزادی خواهانه و انسانی زنان از یک سو و مقاومت سلحشورانه دانشجویان و کارگران در سراسر کشور غم زده مان همگان را برای همبستگی در مبارزه و یاری رسانی به یکدیگر فرامی خواند. مبارزات همه ما در پیوند باهم می تواند جهل و جنون حکومت اسلامی را به عقب نشینی وادار سازد و سرانجام برزیر کشد.

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)، بکارگیری همه توان و امکان خویش در هم صدایی و همراهی و پشتیبانی از زنان مبارز، کارگران و دانشجویان آزادی خواه را وظیفه خود می داند و در این مسیر تلاش می کند.

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)
۲۴ خرداد ۱۳۷۸ - ۱۳ ژوئن ۲۰۰۸

Kannoon_dt@yahoo.com
www.iwae.org